

அமரர் திரு . கந்தையா வைத்திலிங்கம்

அவர்களின் சிவபநம் பேறு குறித்த

நீனைவு மலர்

01.11.2015

மாதகல் வடக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்,
வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர் கந்தையா வைத்திலிங்கம்

அவர்களின் சிவபதப்பேற்றில் மலர்ந்த

நினைவு மலர்

01.11.2015

சமர்ப்பணம்

எங்கள் குடும்பத்தின் குல விளக்காய்
பண்பின் சிகரமாய் அனைவரது அன்புக்கும்
பாத்திரமான எமது குடும்பத்தலைவர்
திரு. கந்தையா வைத்திலிங்கம் அவர்களுக்கு
இந் நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி:!!!

**இங்ஙனம்,
குடும்பத்தினர்.**

வையகத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

அன்னையின் மடியில்
19.05.1922

ஆண்டவன் அடியில்
01.10.2015

அமரர்

திரு . கந்தையா வைத்திலிங்கம்

திதிநர்ணயப்பா

மண்ணுலகில் புகழ்பரம்பி மாண்புடனே
வாழ்ந்திருந்த மாமனிதன் கந்தையா வைத்திலிங்கம்
பரமனடி சேர்ந்ததிதி மன்மத வருட
புரட்டாதி அபரபக்க பஞ்சமி என்றோபகர்

விநாயகர் துணை

பஞ்சபுராணம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக்கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

தேவாரம்

எண்ணுகென் என்சொல்லி எண்ணுகேனோ
எம்பெருமான் திருவடிக்கே எண்ணினல்லான்
கண்ணுளே மற்றோர் களை கண்ணில்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணில்லான்
ஒண்ணுளே ஒன்பது வாயில் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும் போது உணரமாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்றேன்
பூம்புலூர் மேவிய புண்ணியனே.

திருவாசகம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தளம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைப்பேன்
ஆண்டநீ அருளில்லை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே!

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா ஒன்றே!
உணர்வு சூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிளர் உள்ளத்து ஆனந்தக்கனியே!
அம்பலம் ஆடரங்காத
தெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனே விளம்புமா விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப்
பாற்கட லீந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்பூராணம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய் உன்றன்
திருநடம் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
வாலிதாம் இன்பம் ஆம்என்று
கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
கைமலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளையாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசனுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள் வினை தீர்க்கும் முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்று முகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்தமுகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருளல் வேண்டும்
ஆதியரு ணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன் முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர் கந்தையா வைத்திலிங்கம் அவர்களின் வாழ்க்கைத்தடங்கள்

யாழ் குடாநாட்டின் வடமேற்குக் கரையோரத்தில் பசுமையான வயல்களும் ஆர்ப்பரிக்கும் கடலும் சேர்ந்து வளங்கொழிக்கும் கிராமம் தான் மாதகல். இங்கு சைவ, கிறிஸ்தவ கத்தோலிக்க மக்கள் ஒற்றுமையுடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். வரலாற்றுப் புகழ் வாய்ந்த சம்பில்துறைமுகமும் சம்பநாதேஸ்வர ஆலயமும் கிராமத்தின் தொன்மையையும் பெருமையையும் பறைசாற்றுகின்றனர். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த கிராமத்திலே உயர்சைவ வேளாண் குடும்பத்தில் கந்தையா செல்லம்மா தம்பதிகளின் ஏக புத்திரனாக அமரர் வைத்திலிங்கம் 19.05.1922ம் ஆண்டு பிறந்தார். குடும்பத்தினரின் அன்புக்கும் அரவணைப் புகும் உரியவரான வைத்திலிங்கம் சிறுவயதில் இருந்தே கூர்மையான அறிவும் மதிநுட்பமும் உடையவராக இருந்தார்.

அமரர் வைத்திலிங்கம் தமது ஆரம்பக்கல்வியை மாதகல் விக்கினேஸ்வர வித்தியாலயத்திலும் உயர்கல்வியை இளவாலை புனித ஹென்றியரசர் கல்லூரியிலும் கற்றார் அக்காலத்தில் வெளியூரில் சென்று கல்வி கற்பவர் குறைவாக இருந்த போதிலும் அவர் இளவாலைக்குச் சென்று கற்று கல்வியில் அக்கறை யுடையவராக இருந்தார். அவர் J.S.C பரீட்சையில் சித்திய டைந்து அரசாங்க வேலையைப் பெறும் நோக்கத்துடன் திருகோணமலை வனபரிபாலன கலாசாலையில் கல்வி கற்று சித்தியடைந்து பொத்துவில், முல்லைத்தீவு, புதுக்குடியிருப்பு முள்ளியவளை, கிளிநொச்சி போன்ற இடங்களைப் பரிபாலனம் செய்யும் உத்தியோகத்தராக நியமிக்கப்பட்டார். இவரது தொழில்

நேர்மையும் கடமை யுணர்வாலும் 1981ம் ஆண்டு தை மாதம் R.F.O Working Plan பதவி உயர்வு பெற்றுக் கடமையாற்றினார்.

வைத்திலிங்கம் அவர்கள் திருமணவயது அடைந்ததும் இவருக்கு ஏற்ற மணமகளாக விசுவநாதர் - பார்வதி தம்பதிகளின் ஏக புத்திரியும் அழகும் நற்பண்பும் வாய்க்கப் பெற்ற தங்கம்மாவைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். "அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல் வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது" எனும் வள்ளுவர் வாக்கிற் கிணங்க இனிமையானதாகவும் மற்றவர் போற்றும்படியாகவும் இருந்தது.

இவர்களின் இல் வாழ்வின் பயனாக இராசலட்சுமி, சிவசுப்பிரமணியம், பாக்கியலட்சுமி, கிருஷ்ணராசா, இராசரத்தினம் தங்கராசா, ஸ்ரீஸ்கந்தராசா ஆகிய அருளு செல்வங்களைப் பெற்றார்கள். தமது பிள்ளைகள் வளர்ந்து திருமணப்பருவம் அடைந்ததும் மூத்தவரான இராசலட்சுமிக்கு மாதகலைச் சேர்ந்த தேவராசாவைத் திருமணம் செய்து வைத்தனர். அவர்களுக்கு புவேந்திரா, தர்சினி, தயாளினி, வினோதினி ஆகிய பிள்ளைகள் பிறந்தனர். சிவசுப்பிரமணியம் மாதகலைச் சேர்ந்த கமலம் என்பவரைத் திருமணம் செய்து சிவகலா, சிவகணேஸ், பார்த்தசாரதி, சிவகௌசல்யா ஆகிய பிள்ளைகளைப் பெற்றெடுத்தனர்.

மூன்றாவது பிள்ளையாகிய பாக்கியலட்சுமி மாதகலைச் சேர்ந்த கந்தசாமி என்பவரைத் திருமணம் செய்து அவர்களுக்கு தர்மராசா, கேதீஸ்வரன், மோகனகுமார் ஆகிய பிள்ளைச் செல்வங்களையும், கிருஷ்ணராசாவுக்கு மாதகலைச் சேர்ந்த தவாஸ்வரி தேவியைத் திருமணம் செய்ததன் பயனாக பத்மகுமார், சர்மினி, மிராளினி, துஷாந்தன் ஆகிய பிள்ளைகளையும், இராசரத்தினம்

என்பவருக்கு யோகேஸ்வரியைத் திருமணம் செய்ததன் பயனாக செளமினி, சயந்தினி, பிரியதர்சினி, டுசாந்தினி, அனுசாந்தினி வைஷ்ணவன் எனும் பிள்ளைகளையும் தங்கராசாவுக்கு மாதகலைச் சேர்ந்த சியாமலாதேவியை மணமுடித்ததன் பயனாக ரோகினி, கஜானி என்னும் பிள்ளைகளையும், சிறிஸ்கந்தராசா ஈஸ்வரியை திருமணம் செய்ததன் பயனாக டிலக்சன், சாருஜன் எனும் பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்து மகிழ்வுடன் இருந்தனர் பேரப்பிள்ளைகளையும், பூட்டப் பிள்ளைகளையும், கண்டு அக மகிழ்ந்தார்.

வயது முதிர்ந்தாலும், உறவினர்களின் நிகழ்வுகளில் பங்குபற்றியும், தலைமை தாங்கும் மனப்பான்மையுள்ளவராகவும் வழி காட்டியாகவும் விளங்கினார் உறவினர்களது நிகழ்வுகளில் ஆலோசனைகள் வழங்குபவராகவும் காணப்பட்டார். வயது முதிர்ந்த வேளையிலும் சுறுசுறுப்பானவராகவும், மகிழ்ச்சியான வராகவும் கலகலப்பானவராகவும் காணப்பட்டார். வயது செல்லச் செல்ல சிறு சிறு சுகவீனங்கள் ஏற்பட்டு இறுதியில் யாரும் எதிர் பாராத விதமாக 01.10.2015 அன்று இரவு 9.55 மணியளவில் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

பிள்ளைகள் புலம்பல்

அன்பான பப்பாவே ஆருயிர்த்தந்தையே
அரவணைத்து எம்மை ஆளாக்கி வைத்தவரே
கண்டிப்பும் கருணையும் கலந்த உம் பேச்சும்
கண்மணியாய் எமைக்காத்த வண்ணமும்
கதிகலங்கி எம்மைக் கதற வைக்குதய்யா!
அம்மாவை நாம் இழக்க அன்னைக்கு...
அன்னையாய் இருந்து ஆதரவு தந்தவரே
உம் பிரிவால் உளமுருகித் துடிக்கின்றோம்.
இன்னொரு பிறவி உமக்குண்டேல் மீண்டும்
நீர் எமது தந்தையாய் வந்திடுக.

**மாதகலை பிறப்பிடமாவும் வதிவிடமாகவும் கொண்டிருந்த
திரு. கந்தையா வைத்திலிங்கம்
31ம் நாள் நினைவுஞ்சலி**

எம்மை உருவாக்கிய தெய்வமே
அன்பின் உருவமாய்
பாசத்தின் பிறப்பிடமாய் இருந்த அப்பாவே
எம்மை விட்டு எங்கு சென்றீர்கள் !
நீங்கள் இருந்த இடமெல்லாம் வெறிச்சோடி
கிடக்குதையா பார்த்த இடமெல்லாம் உங்கள்
உருவமே தெரியுதையா, உங்கள் ஒலி கேட்காமால்
எம் நெஞ்சம் துடிக்குதையா, எம் கண்களோ
உங்கள் உருவம் காண அலையுதையா
மாதம் ஒன்று போனதையா மாதம் ஒன்று போனாலும்
உங்கள் நினைவோ போகவில்லை அப்பா !
எம் கவலை சொல்ல வார்த்தையே இல்லை
அன்று தந்தையாய் இருந்தீர்கள்
இன்று தெய்வமாய் ஆகிவிட்டீர்கள்

எத்தனை உறவுகள் இருந்தாலும்
அப்பா என்ற உறவு இனி வராதையா

எம் ஆதார வாழ்வின் விழிநீரே
இன்று ஆறாகி வழியுதே எம் விழி நீரே
ஊற்றி வைத்த தேன் கிண்ண அன்பல்லவா
ஏற்றி வைத்த ஒளிதீபச் சுடரல்லவா
ஆற்றி வைத்த ஆதாரத் தந்தையல்லவா
மாற்றி வைத்த மாறுதலும் நீங்கள் அல்லவா
விண்ணோடு போச்சா ? எம் ஆழ்மனது
அழுது மண்ணோடு மீண்டும் பிறப்பேற்றி
வந்தால் கண்ணோடு காத்து
அடிபணிவோம் தொழுது!

துன்பத்தில் துவண்டு துயரத்தில் ஆழ்ந்து
சிந்தனையில் சிதைந்து செயலிழந்து நிற்கின்றோம்
கண்ணீரை நிரந்தரமாய் தந்துவிட்டு எங்கு
சென்றீர் அப்பா இறுதி மூச்சிலும் புன்னகைத்து
போன உங்கள் முகம் எங்கள் இதயங்களில்
நிரந்தரமாயிற்று கண்ணீர் பூக்களால் காணிக்கை
செய்கின்றோம் எங்களது தெய்வம் என்றும்
இறையடியில் சாந்தி பெற்று நித்திய அமைதி பெற
நீள் நிலத்தில் வேண்டி நிற்கின்றோம்
எங்கள் கண்ணிறைந்த தெய்வத்தின் இனிய
பாச நினைவுகளுடன் மீளாத்துயருடன்

அன்புமகன் , மருமகன், பேரப்பிள்ளைகள்,
தங்கராசா, சியாமலா தேவி, ரோகினி, கஜானி

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

மருமக்கள் புலம்பல்

மக்களைப் போல் எம்மை காத்து, மருமக்கள் என்றெண்ணாது
மாண்புடனே காத்து நின்ற மாமா நீர் எங்கு சென்றீர்
சீறல் உம்மிடமில்லை சினப்பும் உமக்கில்லை
சிரிப்புடனே கதை கூறிச் சிந்திக்க வைத்தவரே
கதைகள் பல பேசி எம் கவலைகள் தீர்த்தவரே
உபசார வார்த்தை பேசி எம் உள்ளம் குளிரச் செய்தவரே
உம் பிரிவால் நாம் வாடி உள முருகித் துடிக்கின்றோம்

பேரப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

தாத்தா உமைப் பிரிந்து தவியாய்த் தவிக்கின்றோம்
பாட்டா உமைப்பிரிந்து பாசத்தால் துடிக்கின்றோம்
செல்லக்கதைபேசி எம்மை எப்போதும் சிரிக்க வைத்தீர்
குறும்புக்கதை பேசி எம்மைக்குதூகலமாக வைத்தீடீர்
தனியே போய்விட்டீர் எம்மைத்தவிக்க விட்டுச் சென்றுவிட்டீர்
தாத்தா மீண்டும் எம்மிடம் கதை பேசி மகிழீரோ

Dear Appapaa

We miss you a lot, and it is so painful that you are not here beside us anymore. you were such a unique man, with a golden heart you were such a sweet and kind person. you always made us smile, with your happy Spirit. We are happy that we got to know you, and the time we spent with you in Sri Lanka, those memories can never be forgotten. you were Such an honest man and so helpful to others, we admire you for that Even though you are not here with us anymore , you will always have a Special place in our hearts . we promise you, that we will make you proud We will always love you appappaa . may you rest in peace.

Death leaves a heartachw no one can heal, but love leaves a memory that no one can steal

love your grand daughters.Rohini and kajani

உற்றார் உறவினர் புலம்பல்

வயதில் மூத்தவராம் வாழ்க்கை நெறி சொன்னவராம்
பழக இனியவராம் பண்பான பெரியவராம்
உறவு பகை யென்றில்லாமல் உற்றார், உறவினருடையே
உரிமையாய்ப் பழகி நின்றீர்

நகைச்சுவையாய் பேசி நல்ல கதைகள் சொல்வீர்
பெரியவர் நீர் இருக்கின்றீர் எனப் பெருமிதத்தில்
வாழ்ந்திருந்தோம்.

உறவினர் நீர் இருக்கின்றீர் என உவகையாய் இருந்திருந்தோம்.
பக்குவமாய் கதை பேசிய பண்பாளரே நீர்
பரமனடியை நீர் நாடி பகராமல் சென்றதேனோ

பழக இனிய பெரியவர்

ஊரிலும் உறவிலும் மூத்தவராய் ஆலோசனைகள் கூறி வழிகாட்டிய எமது அன்புத் தெய்வம் வைத்திலிங்கம் ஐயா அவர்கள் இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார். என்ற செய்தி எம்மை எல்லாம் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. அண்ணர், வைத்தியநாதன் மாமா என அன்புடன் அழைக்கப்படும் பெரியவர் தான். அமரர் வைத்திலிங்கம் ஐயா அவர்கள் அவரது நகைச்சுவைப் பேச்சையும், பழைய காலக் கதைகளையும் கேட்பதற்கு அவருடன் ஒரு கூட்டம் கூடி நிற்கும் அவரவரது வயது, தகுதி குணங்கள் என்பவற்றுக்கேற்ப கதைகளைக் கூறிச் சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் செய்பவர்.

புன்சிரிப்புத்தவழும் முகம், நேர்த்தியான உடை, பண்பான உரையாடல் யாரையும் மனம் நோகப் பண்ணாத அவரது சுபாவம் இதனால் வைத்தியநாதன் மாமாவை எல்லோரும் நேசித்தோம். ஊரிலே வயதில் முதிர்ந்தவர் பண்பாளர் என்றதனால் உறவினர் மத்தியிலும், ஊரவர் மத்தியிலும் அவருக்குத் தனி கௌரவம் இருந்தது. உறவினர்களது நிகழ்வுகளில் அவருக்குத் தனி மரியாதை கிடைத்தது. மற்றவர்களை மரியாதையாக நடத்தி மரியாதையைப் பெற்றுக் கொண்ட பண்பாளர் ஆவர்.

இன்று அவரது குடும்பத்தவர் ஆல் போலத தழைத்து அறுகு போல் வேளுன்றி சிறப்பாக வாழ்கிறார்கள் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் உற்றார், உறவினர் என அனைவரையும் நேசித்த புனித ஆத்மா ஆண்டவன் அடியில் இளைப்பாறிட அனுதினமும் துதிக்கிறோம்.

**அன்பு உறவுகள்
மாதகல்**

ஓளவையார் அருளிச் செய்த

விநாயகர் அகவல்

சிதக்களப்பச்செந்தாமரைப்பூம்
பாதச்சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தள கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் மங்குசு பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியுந்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே!
முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி

மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
 பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புருந்து
 குருவாடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயி லொருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணிண்
 நான்றெழு பாம்பி னாபி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 யமுத நிலையு மாதித்த வியக்கமுங்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி

இடைச்சக் கரத்தி னீரெட்டு நிலையு
 முடர்ச்சக் கரத்தி னுறுப்பையங் காட்டிச்
 சண்முகதூலமுஞ் சதுர்முக சூர்க்மமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யினிதெனக்கருளி
 யென்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக்களைந்து
 வாக்கும் மனமு மில்லா மனோலயந்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள்தரு மானந்தத் தழுத்தியென் செவியி
 லெல்லை யில்லா வானந் தம்மளித்
 தல்லல் களைந்தே யருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத்தித்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 யணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தித்
 கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 யஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருடென்னை
 நெஞ்சக் கருத்தி னிலேயேறி வித்துகத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

முற்றிற்று

சிவபுராணம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந்தளை நீக்கி
அல்ல றைத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
தீருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

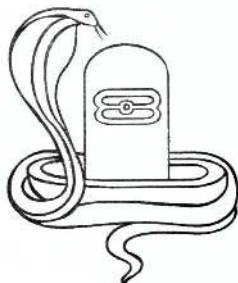
நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தான் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்வெஞ்சில் நீங்காதான் தான் வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தான் வாழ்க!
ஆகம மாகி நின் றண்ணிப்பான் தான் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் னை வாழ்க!
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னை வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!
ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி!
தேச னை போற்றி சிவன்சே வடி போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி!
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னை போற்றி!

சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி!
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி!
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவராணந் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழ்மொ றொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய்மனிதராய்ப் பேயாய் கணங்களாய்
 வல்சுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறும்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டன்று வீடுந்றேன்
 உய்ய என்உள்ளதுள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங் கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்கூடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பம் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னவொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தகையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவய் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்புள்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலைனைந்தும் வஞ்சகையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபூரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்பரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆராத அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னையாட் கொண்ட எந்தை பெருமானே

சவர்த்த மெய்க்கூனாத்தாற் கொண்டு ணர்வார்த் தங்கருத்தின்
 நோக்கிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர் வழிவாய்புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுட வொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 உற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிட்ப்ய
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனேஓ என்ஹன்று
 போற்றிய் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டங்கு வந்த வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் சுவத்தனே தென் பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவாறுத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலாவல்லி மாவை

ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையு
மேய வுணர்விக்கு மென்னம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.

படிக நிறமும் பவளச்செவ் வாயும்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையும் - தூடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளது
தண்டா மரைக்கு தகாதுகொ
லோசக மேமுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவன் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தேர்ய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியுற் பணிந்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்தீற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கதனக் குன்றுமைபாற்
காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே.

அழிக்குங் செந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்த்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக்கண்டு
களிக்கும் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே.

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணிந்தருள்
வாய்வட நாற்கடலுந்
தேக்குங் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்கும் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.

பஞ்சப்பித ந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
 னேநெடுந் தாட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன்செந்
 நாவு மகமும் வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் தீருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதொளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமரையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலுங்வெங் காலுமென்பர்
 கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே.

பாட்டும் பொருளம் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டுதொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பா
 லமுதங் தெளிக்கும்வண்ணம்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே.

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளி னாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதென் றொருகால
 முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செவ்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே.

சொற்கும் பொருட்கு முயராமைஞ்
 ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற தின்னை நினைப்பவர்
 யார்நிலந் தோய்ப்புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பாதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக்கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண் டளவிற் பணியச்செய்
 வாய்ப்படைப் போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும் கைகூடும் நிமலன் அருள் கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர்தீர அமரம் புரிந்த
குமரன் அடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

நிலைமண்பூல ஆசிரியப்பா

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாத மிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில் வேலாலெனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா வெண்டிசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரர ரர
ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி

விண்பவ சரவண வீரா நமோ நம
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணபவ வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை யானு மிளையோன் கையில்
 பன்னிரண் டாயுதம் பாசாங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க
 விரைந்தென்னைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
 நிலைபெற் றென்முன் நித்தமு மொளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனியொளி யொவ்வும்
 குண்டலி யாஞ்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறு முகமும் அணிமுடி யாறும்
 நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலங்குகுண்ட லமும்
 ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
 பல்பூஷணமும் பதக்கமுந் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுட ரொளிப் பட்டும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீ ராவும்
 இருதொடை யமுகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுடிகு டிகுகுண டிகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடு
 டகுடகு டிகுடிகு டங்கு டிங்கு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
 என்னை யானும் ஏரகச் செல்வ!

மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்று
 உந்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
 எந்தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
 என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
 கதிர்வே லீரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்ன மிரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்ட மிரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணைத்தொடை யிரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிர லடியிணை அருள்வேல் காக்க
 கைக ளிரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை யிரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை யிரண்டும் பின்னவ ளிருக்க
 நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணை யாக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா னாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும்எனை எதிர்வேல் காக்க

அடியேன் வதனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்கப்
 பார்க்கப் பார்க்கப் பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை யகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லற் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரமராட் சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசிகாட் டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலு மிருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
 விட்டாங் காரரு மிகுபல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடிட
 ஆனை யடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைக ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றான் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 காலதூ தானெனைக் கண்டாற் கலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட் டலறி மதிகெட் டோட
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்

கட்டுட னங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி யுருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில்செதி லாக
 சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலது வாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந் தோடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயி ரங்கம்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 குலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே மூலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரு மெனக்கா
 மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்றிரு நாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவமொளி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர்வே லவனே
 கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் மருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துறை கதிர்வேல் மருகா
 பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா

ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின்மா மலையுறும் செங்கல்வ ராயா
 சமரா புரிவாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்நா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத்தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவினன் பூதியை
 நேச முடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருள் ஆக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற்று அடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீகுரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்ற வளாமே
 பிள்ளையென்று அன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன்என் மீதுன் மனமகிழ்ந்து அருளித்
 தஞ்சமென்று அடியார் தழைத்திட அருள்செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
 ஆசா ரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடன் ஒரு நினைவது ஆகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறுஅணிய
 அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றலர் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்

நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்எழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வார்
 கந்தர்கை வேலாம் கவசத்து அடிபை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லா தவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்துஎனது உள்ளம் அஷ்ட லட்சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துஉண வாகச்
 குரபத் மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேழ்வார்க்கு உவந்து அமுது அளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்து ஆட்கொள்ள எந்தனது உள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் அரசே
 மயில்நட மிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

கந்தர் சஷ்டி கவசம் முற்றிற்று.

தருவாலவாய் தருந்ற்றுப்பதகம்

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் கூழ்ந்த திருவால வாயான் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ வினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவாலய வாயான் திருநீறே

காண வினியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருவாலய வாயான் திருநீறே

பூச வினியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச வினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆகை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவாலய வாயான் திருநீறே

அருந்தம தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
 வருந்தந் தணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
 பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
 திருத்தகு மாளிகை கூழ்ந்த நீறு திருவாலய வாயான் திருநீறே

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
 பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
 துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
 அயிலைப் பொலிதரு கூலத் தால வாயான் திருநீறே

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
 பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
 தராவண மாவது நீறு தத்ததுவ மாவது நீறு
 அராவணங் குந்திரு மேனி யால வாயான் திருநீறே

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்க டங்கண் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏல வுடம் பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
 ஆலம துண்ட மிடற் றெம் மால வாயான் திருநீறே

குண்டுகைக் கையர்க ளோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடங்
 கண்டுகைப் பிப்பது நீறு கருத வினியது நீறு
 எண்டுகைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையதும் நீறு
 அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவாயான்திரு நீற்றைப்
 போற்றிப் புகலி நிலாவும் புகரன் ஞானசம் பந்தன்
 தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீர்ச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளிய கோளறு திருப்பதிகம்

வேயுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணைதடவி
மாசறுதிங்கள் கங்கை முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்தவதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டுமுடனே
ஆசறுநல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியார் ரவர்க்கு மிகவே.

1

என்பொடுகொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
எருதேறி ஏழையுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலை புனல் சூடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஒன்பதொடொன்றோடேழு பதினெட்டாரும்
உடனாய நாள்களவைதாம்
அன்பொடுநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியா ரவர்க்குமிகவே.

2

உருவளர்பவளமேனி ஒளிநீறணிந்து
உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
முருகலர்கொன்றை திங்கள் முடிமேலணிந்தென்
உளமேபுகுந்த அதனால்
திருமகள் கலையதூர்தி செயமாதுபூமி
திசைதெய்வமான பலவும்
அருநெறி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்குமிகவே.

3

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபாலிருந்து
 மறையோ துமெங்கள் பரமன்
 • நதியொடுகொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியறுகாலனங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடு நோய்களானபலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறுநங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னி கொன்றை முடிமேலணிந்தென்
 உளமே புகுந்தவதனால்
 வெஞ்சினவவுணரோடு முருமியுமின்னு
 மிகையான பூதமவையும்
 அஞ்சிடு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்குமிகவே.

5

வாள்வரியதள தாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாள்தனோடு முடனாய்
 நான்மலர்வன்னி கொன்றை நதிசூடிவந்தென்
 உளமேபுகுந்த அதனால்
 கோளரியுழுவையோடு கொலையானைகேழல்
 கொடுநாக மோடுகரடி
 ஆளரிநல்ல நல்ல அவை நல்லநல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

6

செப்பிளமுலை நன்மங்கை யொருபாக மாக
விடையேறு செல்வனடைவார்
ஓப்பிளமதியும்பு முடி மேலணிந்தென்
உளமே புகுந்தவதனால்
வெப்பொடு குளிரும்வாத மிகையானபித்து
வினையானவந்து நலியா
அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்லநல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

7

வேள்படவிழி செய்தன்று விடைமேலிருந்து
மடவாள்தனோடு முடனாய்
வான்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடிவந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஏழ்கடல் சூழிலங்கை அரையன்றனோடும்
இடரானவந்துநலியா
ஆழ்கடல்நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

8

பலபல வேடமாகும் பரனாரிபாகன்
பசுவேறுமெங்கள் பரமன்
சலமகளோடெருக்கு முடிமேலணிந்தென்
உளமே புகுந்தவதனால்
மலர்மிசையோனுமாலு மறையோடு தேவர்
வருகாலமான பலவும்
அலை கடல்மேருநல்ல அவை நல்லநல்ல
அடியாரவர்க்கு மிகவே.

9

கொத்தலர்குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய் வேட விகிர்தன்
 மத்தமுமதியுநாக முடி மேலணிந்தென்
 உளமேபுகுந்த வதனால்
 புத்தரொடமணைவாதி லழிவிக்குமண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகுநல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியாரவர்க்கு மிகவே.

10

தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளை செந்நெல்துன்னி
 வளர்செம்பொன் எங்குநிகழ
 நான்முகனாதி யாய பிரமாபுரத்து
 மறைஞானஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாதவண்ண முரைசெய்
 ஆனசொல்மாலை யோதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நமதே.

11

தேவி துணை
ஓம் சக்தி

கௌரிகாப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள்செய் எலிவா கனப்பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடுபொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வராமற் கா.

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்த்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாய் முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினையாவும் பனிபோலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிருக்குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக் காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்துவந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மா காளிதாயே
கொடிய மகிஷாசுரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சிர்விரதம் நீயிருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதிவிரதம் நீயிருந்தாய்
அரனை நினைத்தல்லோ அம்மாநீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியெல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்றுநீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்.
 காப்பைப் புனைந்துவிடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்துவிடு நுண்ணறிவை ஊட்டிவிடு
 வல்லமையைத் தந்துவிடு வையத்தில் வாழ்விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கே அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்குப் பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடன் தாரமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்குக் கலைமகளே வாரமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாரமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்குத் வீரசக்தி வாரமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே!
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம்மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால், பழங்கள், வெற்றிலைகள் பல்வகைத் திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாரேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியரே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசிவியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றி விட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்துபுகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோர்க்குத் தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்
 இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்

நம்பி அணிவோர்க்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்களெல்லாம் நலமுடனே இணைந்து - வரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்கும்பு பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டுக் கடமைமுடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிகவிட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்புக் கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டுப் போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச்செழுஞ்சுடரே காளியுன்னைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டுகடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலைபோற் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற்கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபதுநாள் வரையில் இசைவோடு விரதமிரு
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்திலுள்ளோரெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனைக் காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்துவர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தி
ரு
வெ
ம்
பா
வை

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதியாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேயென்னை
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெம்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுங் சிலவோ சினையாடி
ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்க்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பர்யாம் ஆரேலோ எம்பாவாய்

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தேன்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழ அடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்னைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
 சத்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப்போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்(து)
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்னுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன் வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனே என்(று)
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும் எமக்கும்
 எனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலா ரெம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாளன் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லாமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
 வாழிஈ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆறுமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தான்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொபம்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எனக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரந்தன் கோயில் பிணாப்பிள்ளைகான்
 ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வடியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வைகயெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாற் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீரத்தன்நற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லாமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வர்த்தனையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பும்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தம்ஆ மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஓரோருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரோருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரோருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரோருகால் வந்தணையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 போரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவீர் ஆமாறும்
 ஆரோருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவம் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந் துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாதோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகளை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாயந் தொடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடிவின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணா ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாயந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18

உன்னையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
 அங்கப் பழங்சொற் புதுக்கும்எம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை எனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கல்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென் ஞாயி ரெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தார் பாடல்

ஐயிரண்டு திங்களாம் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்று
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் செய்யவிடு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நாறு நாட் சுமந்து
அந்தி பகலாச் சீவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன்.

முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையிலே.
அன்னை இட்ட தீ அடி வயிற்றிலே
யானும் இட்ட தீ மூழ்கமூழ்கவே

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து -முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீ மூட்டுவேன்?

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே- அந்திப்பகல்
கையிலே கொண்டென்னைச் காப்பாற்றும் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீ மூட்டுவேன்?

அரிசியோ நான் இடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு ?
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல்- உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே என அழைத்த வாய்க்கு.?

நன்றி நவில்கின்றோம்

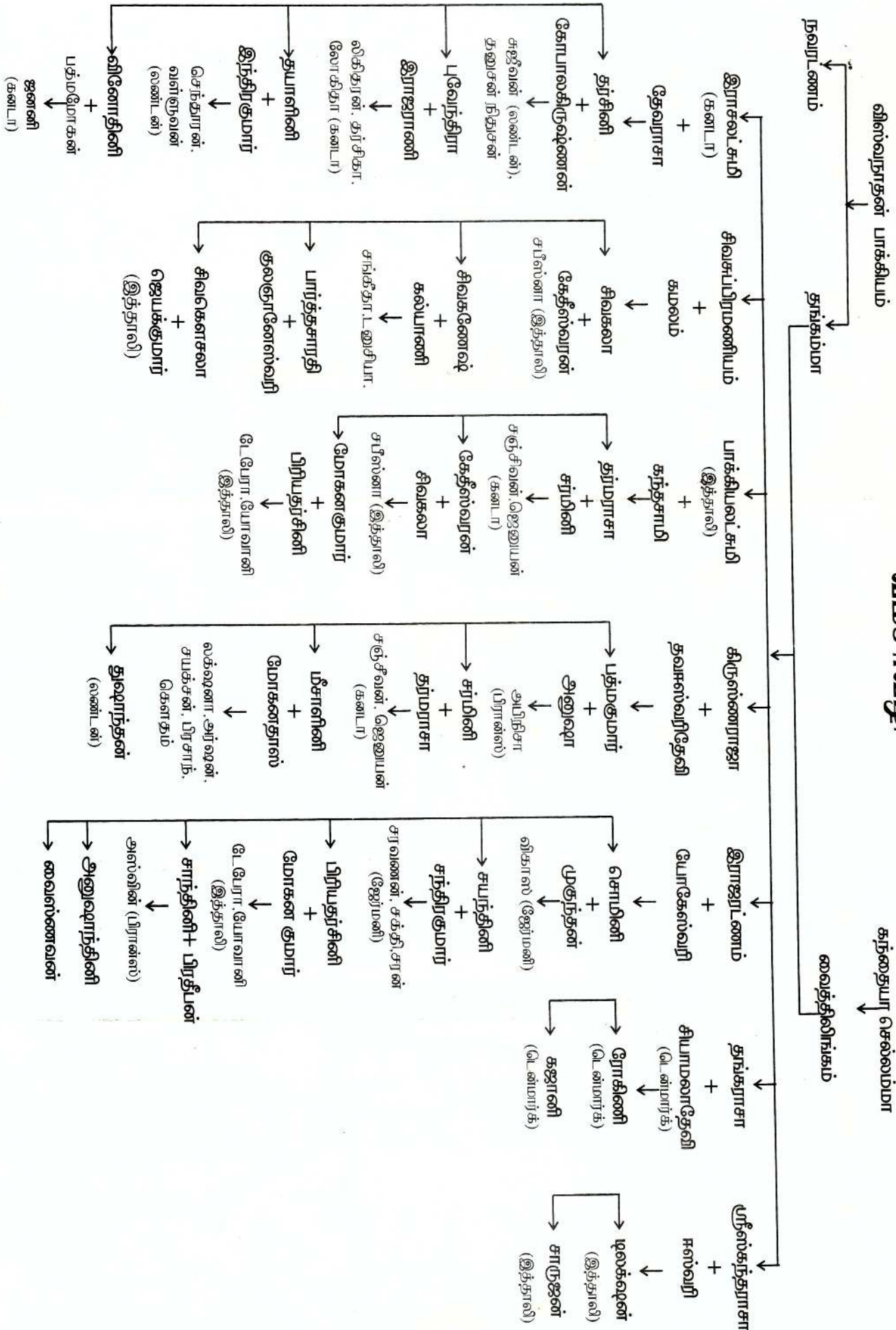
எமது குடும்பத் தலைவர் திரு கந்தையா வைத்திலிங்கம் அவர்களின் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொண்ட உற்றார் உறவினர் நண்பர்களுக்கும் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் அனுதாபச் செய்திகளை அனுப்பியோருக்கும் தொலைபேசி தொலைநகல் மூலம் தொடர்வு கொண்டோருக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலிகள் மலர் வளயங்களைச் சமர்ப்பித்தோருக்கும், அன்னாரின் ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனையிலும், மதிய போசன நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும், எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

நன்றி

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

வம்சாவழி

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ,
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ,
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை கீழ்நதாய்?
எதற்காக நீ அழுகிராய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்.
அதை நீ கீழியதற்கு.
எதை நீ படைத்திருந்தாய்,
அது வீணாவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை
மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொருநாள்,
அது வேறொருவருடையதாகும் .

குதுவே உலக நியத்பும்,
எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.